

10 Μαΐου 1991

[ΚΟΥΡΡΗΣ, ΝΙΚΗΤΑΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ/στές]

1. ABDEBRAOUF BEN ABDALLAH GANI,

2. ILHAM HADDAD KHANOU,

Εφεσείοντες,

v.

ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ,

Εφεσίβλητης.

(Ποινικές Εφέσεις Αρ. 5320 & 5324).

Συνωμοσία προς διάπραξη κακουργήματος κατά παράβαση του άρθρου 371 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154.

Κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6 (1) (2), 30 και 31 του Περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου, του 1977 (Νόμος 29/1977) όπως τροποποιήθηκε. 5

Κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου προς τον σκοπό προμήθειας του σε άλλα πρόσωπα κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6 (1) (3), 30 και 31 του Περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου, 1977 (Νόμος 29/77) όπως τροποποιήθηκε. 10

Ποινές — Αποτρεπτικές ποινές — Αναγκαιότητα τέτοιων ποινών σε περιπτώσεις όπως η παρούσα.

Ποινές — Οι προσωπικές περιστάσεις είναι παράγοντες σχετικοί στην επιμέτρηση της ποινής — Η ολοκληρωτική συνεργασία με την αστυνομία που κατέστησε δυνατή τη σύλληψη των υπόπτων και ο περιορισμένος ρόλος της εφεσείουσας παράγοντες στους οποίους έπρεπε να είχε δοθεί η δέουσα σημασία για επιβολή μικρότερης ποινής. 15

Ποινή — Αρχή της ισότητας της μεταχείρισης — Δεν παραβιάστηκε στην παρούσα υπόθεση με την επιβολή μεγαλύτερης ποινής κατηγορούμενου για συνωμοσία από την ποινή συγκατηγορούμενης που καταδικάστηκε για το τελειωμένο έγκλημα κατοχής και εμπορίας ναρκωτικών για το οποίο η προβλεπόμενη ποινή από το Νόμο είναι μεγαλύτερη — Η διαφορά στις προβλεπόμενες ποινές των αδικημάτων της συνωμοσίας και της κατοχής και εμπορίας ναρκωτικών προσδιορίζει τη σοβαρότητα τους — Όμως τα Δικαστήρια μπορούν να επιβάλουν οποιαδήποτε ποινή μέσα στα πλαίσια 20 25

σια που ορίζει ο Νόμος.

5 Η εφεσείουσα (Κhanou) κατά την άφιξη της από το Λίβανο στο λιμάνι της Λάρνακας είχε στην κατοχή της 500 γραμμάρια ηρωίνης κρυμμένα σε τρεις φιάλες λάκα. Παραδέχτηκε ότι ανάλαβε το ρόλο μεταφορέα σε παράνομη επιχείρηση διαμετακόμισης ηρωίνης. Συνεργάστηκε με την αστυνομία και έδωσε πολλές πληροφορίες για την πλήρη διαλεύκανση της υπόθεσης. Στην υπόθεση αυτή, την είχε αναμείξει κάποιος Imbrahim Matar Akougy ο οποίος 10 της είχε δώσει και τα ναρκωτικά. Η εφεσείουσα διειθέτησε την άφιξη του Akougy στην Κύπρο όπου συνελήφθηκε και αποκάλυψε συνωμοσία μεταξύ του και του εφεσείοντα (Gani) για την παράδοση της ηρωίνης στον εφεσείοντα και μεταφορά της στην Ισπανία. Προσέφθηκαν εναντίον και των τριών κοινές κατηγορίες για συνωμοσία προς διάπραξη του κακούργηματος της κατοχής και 15 εμπορίας ναρκωτικών, για κατοχή 500 γραμμαρίων ηρωίνης και για κατοχή του ίδιου ναρκωτικού με σκοπό την προμήθεια του σε τρίτο.

Η εφεσείουσα και ο Akougy βρέθηκαν ένοχοι με δική τους ομολογία σ'όλες τις κατηγορίες.

20 Ο εφεσείων βρέθηκε ένοχος μετά από ακροαματική διαδικασία στην κατηγορία της συνωμοσίας και αθώωθηκε στις άλλες κατηγορίες ελλείψει σχετικής μαρτυρίας. Εφεσίβαλε την καταδίκη του αλλά η έφεση αυτή απορρίφθηκε. Και οι δύο εφεσείοντες εφεσίβαλαν την ποινή τους. Στον εφεσείοντα η ποινή φυλάκισης για την συνωμοσία ανερχόταν σε πέντε χρόνια και στην εφεσείουσα επιβλήθηκαν οι συντρέχουσες ποινές φυλάκισης τριών και τεσσάρων 25 χρόνων για την πρώτη και τρίτη κατηγορία αντίστοιχα. Στην δεύτερη κατηγορία δεν της επιβλήθηκε ποινή.

30 Η εφεσείουσα ισχυρίστηκε ότι η ποινή τετράχονης φυλάκισης που της επιβλήθηκε στην τρίτη κατηγορία δηλαδή για την κατοχή της ηρωίνης με σκοπό την προμήθεια της σε τρίτους ήταν πολύ μεγάλη λαμβανομένης υπόψη της ολοκληρωτικής συνεργασίας της με την αστυνομία, του κινδύνου στον οποίο εκτέθηκε από πιθανή εκδικητική διάθεση αδιστάκτων που συνήθως βρίσκονται πίσω από 35 παράνομες επιχειρήσεις ναρκωτικών και του περιορισμένου ρόλου της σε σύγκριση με εκείνο του Akougy ο οποίος ήταν προμηθευτής των ναρκωτικών.

40 Το Ανώτατο Δικαστήριο έκρινε ότι κάτω από τις συνθήκες αυτές δικαιολογείται η παρέμβαση του για μείωση της ποινής φυλάκισης από τέσσερα σε τρία χρόνια.

45 Αναφορικά με την έφεση του εφεσείοντα που βασίστηκε πάνω στην αρχή της άνισης μεταχείρισης για τον λόγο ότι στην εφεσείουσα για το σοβαρότερο αδίκημα της κατοχής ναρκωτικών για προμήθεια σε τρίτους επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης τεσσάρων χρόνων ενώ στον ίδιο η ποινή φυλάκισης που επιβλήθηκε για τη συνωμο-

σία ήταν πέντε χρόνια, το Ανώτατο Δικαστήριο τόνισε ότι αν και η διαφορά στις προβλεπόμενες ποινές προσδιορίζει τη σοβαρότητα των αδικημάτων εν τούτοις τα Δικαστήρια μπορούν να επιβάλλουν οποιαδήποτε ποινή μέσα στα πλαίσια που καθορίζει ο νόμος. Δεν πρέπει να αναμένεται ότι η ποινή για τη συνωμοσία θα είναι μικρότερη από τη ποινή για το τελειωμένο έγκλημα, και κυρίως σε περιπτώσεις όπως η παρούσα στην οποία οι παράγοντες επιμέτρησης της ποινής είναι διαφορετικοί και ο ρόλος του εφεσείοντα ο οποίος ήταν ο εγκέφαλος στην υπόθεση δεν μπορεί να συγκριθεί με το ρόλο που διαδραμάτισε η εφεσείουσα σαν απλός μεταφορέας των ναρκωτικών.

Για τους πιο πάνω λόγους η ποινή της τετραετούς ποινής φυλάκισης που επιβλήθηκε στην εφεσείουσα αντικαθίσταται με ποινή τριετούς φυλάκισης. Η έφεση του εφεσείοντα απορρίπτεται.

Αποφάσεις που αναφέρθηκαν:

Khalifeh v. Police (1987) 2 CLR 161;

Abdallah v. Republic (1987) 2 CLR 164;

Chanine v. Republic (1987) 2 CLR 183;

Aoun v. Republic (1987) 2 CLR 208;

Parekian v. Republic (1987) 2 CLR 223;

Husseini v. Δημοκρατίας (1989) 2 Α.Α.Δ. 323;

Zewar v. Αστυνομίας (1990) 2 Α.Α.Δ. 384;

Hijazi v. Δημοκρατίας (1991) 2 Α.Α.Δ. 99;

Komurgu & άλλος v. Δημοκρατίας (1991) 2 Α.Α.Δ. 103;

Landau v. Δημοκρατίας (1991) 2 Α.Α.Δ. 178;

Habib v. Δημοκρατίας (1991) 2 Α.Α.Δ. 12;

Marco v. Republic (1987) 2 C.L.R. 188;

Koukos v. Police (1986) 2 C.L.R. 1;

Georghiou v. Republic (1986) 2 C.L.R. 109.

Έφεση εναντίον ποινής.

Έφεση εναντίον της ποινής από τον Abdabraouf Ben Abdallah Gani και άλλης οι οποίοι βρέθηκαν ένοχοι στις 15 Ιουνίου, 1990 από το Κακουργιοδικείο Λάρνακας

(Αριθμός Ποινικής Υπόθεσης 5002/90) στην κατηγορία συνωμοσίας προς διάπραξη κακουργήματος κατά παράβαση των άρθρων 371 και 20 του Ποινικού Κώδικα, Κεφ. 154, και η δεύτερη κατηγορούμενη στις κατηγορίες για κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6 (1) (2), 30 και 31 του Περί Ναρκωτικών Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμου, 1977 (Νόμος 29/77) και για κατοχή ελεγχόμενου φαρμάκου προς το σκοπό να το προμηθεύσει σε άλλο πρόσωπο κατά παράβαση των άρθρων 2, 3, 6 (1) (3), 30 και 31 του πιο πάνω Νόμου και καταδικάστηκαν από τον Π.Ε.Δ. Φρ. Νικολαΐδη, τον Α.Ε.Δ. Ιωαννίδη και τον Ε.Δ. Χατζηχαμπή ο μὲν πρώτος κατηγορούμενος σε φυλάκιση 5 χρόνων η δε δεύτερη κατηγορούμενη σε συντρέχουσες ποινές φυλάκισης 3 και 4 χρόνων για τις κατηγορίες 1 και 3 χωρίς να επιβληθεί ποινή στη δεύτερη κατηγορία.

Γ. Παπαντωνίου, για τον εφεσείοντα 1.

Α. Μαθηκολώνης, για την εφεσείουσα 2.

20 Α. Μ. Αγγελίδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για την εφεσίβλητη.

Cur. Adv. Vult.

ΚΟΥΡΡΗΣ, Δ.: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο δικαστής κ. Κωνσταντινίδης.

25 ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Η έρευνα των αποσκευών της εφεσείουσας κατά την άφιξη της από το Λίβανο στο λιμάνι της Λάρνακας αποκάλυψε κρυμμένα σε τρεις φιάλες λάκας 500 γρ. ηρωΐνης. Η εφεσείουσα δεν απέκρυψε ότι είχε αναλάβει το ρόλο του μεταφορέα σε παράνομη επιχείρηση διαμετακόμισης ηρωΐνης. Αντίθετα, έδωσε 30 όσες πληροφορίες μπορούσε και, όπως βεβαιώθηκε και από την κατηγορούσα αρχή, συνεργάστηκε με την αστυνομία για την πλήρη διαλεύκανση της υπόθεσης. Όπως αποκάλυψε η εφεσείουσα, την είχε αναμείξει στην υπόθεση ο Imbrahim Matar Akoury ο οποίος και της είχε παραδώσει

τα ναρκωτικά. Στην παρουσία αστυνομικών τηλεφώνησε στον Ακουγυ στο Λίβανο και αποκρύπτοντας του τη σύλληψη της διευθέτησε τα της άφιξής του στην Κύπρο. Ακολούθησε η σύλληψη του Ακουγυ, η δική του ομολογία και η αποκάλυψη συνωμοσίας μεταξύ του και του εφεσείου για την παράδοση στην Κύπρο, από τον πρώτο στο δεύτερο, ηρωΐνης για μεταφορά της στην Ισπανία. 5

Μετά τη σύλληψή του ο εφεσείων με γραπτή του κατάθεση ομολόγησε τον παράνομο σκοπό για την προώθηση του οποίου έφθασε στην Κύπρο. 10

Προσάφθηκαν εναντίον και των τριών κοινές κατηγορίες για συνωμοσία προς διάπραξη του κακούργηματος της κατοχής και εμπορίας ναρκωτικών, για κατοχή των 500 γρ. ηρωΐνης που βρέθηκαν στις αποσκευές της εφεσείουσας και για κατοχή του ίδιου ναρκωτικού με σκοπό την προμήθεια του σε τρίτο. 15

Η εφεσείουσα και ο Ακουγυ ομολόγησαν την ενοχή τους σ' όλες τις κατηγορίες. Ο εφεσείων αμφισβήτησε την θεληματικότητα της εξωδικαστικής του ομολογίας και αρνήθηκε ενοχή. Βρέθηκε ένοχος μετά από ακροαματική διαδικασία στην κατηγορία της συνωμοσίας. Δεν υπήρχε μαρτυρία που να τον συνδέει με τα ναρκωτικά που βρέθηκαν στις αποσκευές της εφεσείουσας και αθωώθηκε στις κατηγορίες για κατοχή τους. Η έφεση του εφεσείουσας κατά της καταδίκης του απορρίφθηκε και βρίσκεται τώρα ενώπιον μας η έφεση των δυο εφεσειόντων εναντίον της ποινής που τους επιβλήθηκε από το Κακούργιοδικείο. Ο Ακουγυ δεν αμφισβήτησε την ορθότητά της. 20 25

Το Κακούργιοδικείο επέβαλε συντρέχουσες ποινές φυλάκισης ως ακολούθως: 30

Στην εφεσείουσα, τρία χρόνια στην κατηγορία της συνωμοσίας και τέσσερα χρόνια στην κατηγορία για κατοχή της ηρωΐνης με σκοπό την προμήθεια της σε τρίτο. Στον Ακουγυ, 5 χρόνια στην κατηγορία για συνωμοσία και 5 1/2 χρόνια στην κατηγορία για κατοχή της ηρωΐνης με σκοπό 35

την προμήθεια σε τρίτο. Στην κατηγορία για την απλή κατοχή δεν επιβλήθηκε ποινή. Στον εφεσεϊόντα, 5 χρόνια στην κατηγορία της συνωμοσίας.

Οι συνήγοροι των εφεσεϊόντων δεν υποστήριξαν ότι ποι-
5 νές, όπως οι πιο πάνω, για αδικήματα σχετικά με την κατοχή και την εμπορία ναρκωτικών είναι υπερβολικές και καλά έκαμαν. Αναφέρθηκαν και οι ίδιοι σε σωρεία αποφάσεων αυτού του Δικαστηρίου που τονίζουν την ανάγκη επιβολής
10 αυστηρών ποινών ως απαραίτητου μέσου για την αντιμετώπιση της καταστροφής που επαπειλεί η διάδοση της χρήσης ναρκωτικών*. Αναγνώρισαν ακόμα, ότι οι προσωπικές περιστάσεις των κατηγορουμένων όσο και αν, όπως σε κάθε περίπτωση, είναι παράγοντες σχετικοί με την επιμέτρηση της ποινής, είναι περιορισμένης σημασίας και σίγουρα δεν
15 μπορούν να αφηθούν να οδηγήσουν σε αναποτελεσματική εφαρμογή του νόμου σε υποθέσεις όπως η παρούσα, στις οποίες οι ποινές είναι αναγκαίο να είναι αποτρεπτικές**.

Ένα είναι το παράπονο της εφεσεϊούσας. Αναφέρεται στην ποινή της τετράχρονης φυλάκισης που της επιβλήθηκε
20 για την κατοχή της ηρωΐνης με σκοπό την προμήθεια της σε τρίτο. Ο δικηγόρος της εισηγήθηκε πως θα έπρεπε να είναι μικρότερης έκτασης η ποινή εκείνη, έχοντας υπόψη τη συνεργασία της με την αστυνομία. Επικαλέστηκε σχετικά την

* *Khalifeh v. Police* (1987) 2 CLR 161, *Abdallah v. Republic* (1987) 2 CLR 164, *Chanine v. Republic* (1987) 2 CLR 183, *Aoun v. Republic* (1987) 2 CLR 208, *Parekian v. Republic* (1987) 2 CLR 223, *Husseini v. Δημοκρατίας* (1989) 2 Α.Α.Δ. 323, *Zewar v. Αστυνομίας*, (1990) 2 Α.Α.Δ. 384, *Ali Ahmad Hijazi v. Δημοκρατίας* (1991) 2 Α.Α.Δ. 99, *Faruk Komurgu και άλλος v. Δημοκρατίας* (1991) 2 Α.Α.Δ. 103, *Baby Girl Landau v. Δημοκρατίας* (1991) 2 Α.Α.Δ. 178, *Watia Nazim Habib v. Δημοκρατίας*, (1991) 2 Α.Α.Δ. 12.

** *Khalifeh v. Police* (1987) 2 CLR 161, *Abdallah v. Republic* (1987) 2 CLR 164, *Chanine v. Republic* (1987) 2 CLR 183, *Marco v. Republic* (1987) 2 CLR 188, *Parekian v. Republic* (1987) 2 CLR 223, *Zewar* (ανωτέρω), *Baby Girl Landau* (ανωτέρω) .

υπόθεση *Marco v. The Republic* (1987) 2 CLR 188 στην οποία, κάτω από παρόμοιες συνθήκες, ποινή φυλάκισης 3 1/2 χρόνων μειώθηκε σε τρία χρόνια. Επανατονίστηκε στην υπόθεση εκείνη το επιθυμητό της ενθάρρυνσης της συνεργασίας με τις αρχές ως αναγκαίας μεθόδου για την καταπολέμηση του εγκλήματος, ιδιαίτερα εκείνου που σχετίζεται με ναρκωτικά, με τον έμπρακτο τρόπο της μείωσης της ποινής που κατά τα άλλα θα επιβαλλόταν. Συνυπολογίστηκε στην υπόθεση *Marco*, όπως θα έπρεπε να συμβεί και στην παρούσα υπόθεση, ο κίνδυνος στον οποίο εκτέθηκε η εφεσείουσα από την πιθανή εκδικητική διάθεση των αδιάστακτων που συνήθως βρίσκονται πίσω από τέτοιες παράνομες επιχειρήσεις. 5 10

Το Κακουργιοδικείο, όπως σημειώνει στην απόφαση του, έλαβε υπόψη το γεγονός της συνεργασίας της εφεσείουσας με την αστυνομία. Δεν ήταν όμως μόνο αυτός ο παράγοντας που δικαιολογούσε επιβολή ποινής μικρότερης στην περίπτωση της. Όπως ορθά ανέφερε το Κακουργιοδικείο, θα έπρεπε να ληφθεί υπόψη και ο περιορισμένος της ρόλος σε σύγκριση με εκείνο του *Akougy*. 15 20

Κρίνουμε πως η πρόσδοση στους πιο πάνω παράγοντες της δέουσας σημασίας, θα έπρεπε να οδηγήσει στην επιβολή μικρότερης ποινής.

Όπως έχουμε υποδείξει, πέρα από το ότι η εφεσείουσα ήταν απλός μεταφορέας ενώ ο *Akougy* ήταν ο προμηθευτής των ναρκωτικών που κατείχε και ο εφεσείοντας επίδοξος αγοραστής ναρκωτικών, η εφεσείουσα με την ασυνήθιστα ολοκληρωτική συνεργασία της με την αστυνομία, κατέστησε δυνατή τη σύλληψη και των υπολοίπων. Κάτω από αυτές τις συνθήκες δικαιολογείται η παρέμβαση μας για μείωση της ποινής της τετραετούς φυλάκισης σε τριετή φυλάκιση. 25 30

Ο δικηγόρος του εφεσείοντα επικαλέστηκε τη σχετική νομολογία *Koukos v. Police* (1986) 2 CLR 1, *Georghiou v. Republic* (1986) 2 CLR 109 και εισηγήθηκε πως δεν τηρήθηκε στην περίπτωση του η αρχή της ισότητας της μεταχεί- 35

5 ρισης. Αυτό, έχοντας υπόψη, όπως ανέφερε, την τετραετή ποινή φυλάκισης που επιβλήθηκε στην εφεσείουσα για το αδίκημα της συνωμοσίας σε σύγκριση με τη φυλάκιση πέντε χρόνων που επιβλήθηκε στον ίδιο. Πρόσθεσε πως
5 μια και για το τελειωμένο αδίκημα της κατοχής των ναρκωτικών είχε επιβληθεί στην εφεσείουσα ποινή φυλάκισης τεσσάρων χρόνων, θα έπρεπε να είχε επιβληθεί στον ίδιο μικρότερη ποινή για το λιγότερο σοβαρό αδίκημα της συνωμοσίας.

10 Για το αδίκημα της συνωμοσίας το άρθρο 371 του Ποινικού Κώδικα Κεφ. 154 προβλέπει ποινή φυλάκισης μέχρι επτά χρόνια. Για το αδίκημα της κατοχής ηρωίνης με σκοπό την προμήθεια της σε τρίτο, ο περί Ναρκωτικών
15 Φαρμάκων και Ψυχοτρόπων Ουσιών Νόμος του 1977 (Νόμος 29/77) όπως τροποποιήθηκε, προβλέπει ποινή φυλάκισης μέχρι 14 χρόνια. Η διαφορά στις προβλεπόμενες ποινές είναι βέβαια από μόνη της προσδιοριστική της κατάταξης τους από το νομοθέτη από την άποψη της σοβαρότητας τους. Από την άλλη όμως, είναι αυτονόητο πως
20 τα Δικαστήρια μπορούν να επιβάλουν οποιαδήποτε ποινή μέσα στα πλαίσια που ορίζει ο νόμος. Έτσι, δεν μπορεί να γίνει δεκτή ως αρχή πως γενικά θα πρέπει ν' αναμένεται πως η ποινή για τη συνωμοσία θα είναι μικρότερη από την ποινή για το τελειωμένο αδίκημα, πολύ λιγότερο όταν μιλούμε για διαφορετικούς κατηγορούμενους και για περιπτώσεις αναφορικά με τις οποίες υπάρχουν παράγοντες
25 σχετικοί με την επιμέτρηση της ποινής, διαφορετικοί. Ο εφεσείων στην παρούσα περίπτωση δεν ήταν απλώς μεταφορέας. Συνωμότησε με τον Akouy και ετοίμασε σχέδιο για εμπορία ηρωίνης. Ταξίδευσε ειδικά για τον σκοπό αυτό στην Κύπρο όπου θα αγόραζε ο ίδιος την ηρωίνη για να τη μεταφέρει στην Ισπανία για τα περαιτέρω. Είναι σημαντικό να σημειώσουμε πως τη μεταφορά δεν θα την έκανε ο ίδιος ο εφεσείων. Θα χρησιμοποιούσε για το
30 σκοπό αυτό άλλο πρόσωπο. Το έχουμε πως ο εφεσείων συνοδευόταν από ανύποπτο, όπως εμφανίστηκε, τρίτο στις αποσκευές του οποίου θα ετοποθετείτο η ηρωίνη.

Δεν μπορεί να υπάρξει σύγκριση μεταξύ του ρόλου

του εφεσείοντα και εκείνου της εφεσείουσας. Ο εφεσείων μπορεί να χαρακτηριστεί ως ένας από τους εγκέφαλους που πολύ σπάνια αποκαλύπτονται και πολύ σπανιότερα άγονται ενώπιον της δικαιοσύνης. Αυτό, μαζί με το γεγονός ότι η εφεσείουσα ομολόγησε την ενοχή της και συνεργάστηκε με την αστυνομία οδηγούν στην κατάληξη ότι δε δικαιούται να παραπονείται ο εφεσείων γι' ανισότητα στη μεταχείριση. 5

Για τους πιο πάνω λόγους, η ποινή της τετραετούς ποινής φυλάκισης που επιβλήθηκε στην εφεσείουσα αντικαθίσταται με ποινή τριετούς φυλάκισης. Η έφεση του εφεσείοντα απορρίπτεται. 10

*Η Έφεση του εφεσείοντα 1 απορρίπτεται.
Η έφεση της εφεσείουσας 2 επιτρέπεται
και η ποινή μειώνεται σε 3 χρόνια φυλάκιση.*